

Japanilainen

Kalligrafia

Taikalamppu-menetelmäoppaat

Kädessäsi on ainutlaatuinen opas, jonka avulla voit avata kulttuurin kokemisen maailmaa ja toteuttaa uudenlaisen työpajan tai taidehetken lasten tai nuorten kanssa. Se on syntynyt lasten-kulttuurikeskuksessa, joka kuuluu Lastenkulttuurikeskusten verkostoon.

Lastenkulttuurikeskusten verkosto on toiminut vuodesta 2003 alkaen, ja sitä tukee opetus- ja kulttuuriministeriö. Siihen kuuluu eri puolilta Suomea useita kymmeniä keskuksia, jotka toteuttavat kukin omannäköistään lastenkulttuuritoimintaa. Verkoston keskuksilla on yhteiset arvot, joita ovat jokaisen lapsen ja nuoren oikeus saavutettaviin taide- ja kulttuuripalveluihin, lapsi ja nuori aktiivisena toimijana ja kulttuurikompetenssinsa rakentajana sekä avoin ja tasa-arvoisesti eri kulttuureja kunnioittava taidekäsitys. Lisäksi uskomme, että laadukkaat taide- ja kulttuuripalvelut lisäävät lasten ja nuorten hyvinvointia.

Toivomme, että nämä arvot leviävät menetelmäoppaittemme avulla ympäri Suomen – myös sinne, missä ei ole varsinaisia lastenkulttuurikeskuksia.

Toivotamme sinulle ja ryhmällesi onnistunutta taidehetkeä!

Terveisin, Lastenkulttuurikeskusten verkosto

Julkaisija: Lappeenrannan lastenkulttuuritoimisto Metku

Sisältö: Sanna Hyväri

Graafinen suunnittelu ja taitto: Sanna Hyväri ja Iiro Kutvonen

Paino:

SISÄLLYSLUETTELO

Johdanto - 4

Japanin kielen lyhyt oppimäärä - 5

Japanilainen kalligrafia - 6

Kalligrafian perussäännöt - 8

Oman nimen kirjoittaminen - 12

Hiraganojen käyttö kalligrafiassa - 15

Kanjiä käyttäminen kalligrafiassa - 16

Ryhmän kanssa toimiminen - 18

Harjoitteita - 20

Kanji-sanakirja - 22

JOHDANTO

Käsinkirjoittamisen taito on vähitellen katoamassa ihmisten taidoista tietokoneiden ja näppäinkirjoittamisen yleistyessä. Kalligrafia, eli kaunokirjoitustaide on sitäkin harvinaisempi taito, vaikka se näkyy jokapäiväisessä elämässämme esimerkiksi kuvina ja logoina, maitopurkeissa, mainoksissa ja sanomalehdissä. Jokainen voi kaunokirjoittaa tai tehdä kalligrafiaa halutessaan. Tämän menetelmäoppaan tarkoitus on tutustuttaa hieman eksoottisempaan, Japanissa harjoitettavaan kalligrafiaan.

Japanin yksi kauneimmista taidemuodoista on kalligrafia. Se on tuhansia vuosia vanha arvokkuutta välittävä ja perinteinen taidemuoto, joka kukoistaa yhä tänäkin päivänä. Sitä käytetään runoudessa, tunteenilmaisijana ja myös rentoutumiskeinona. Eikä siihen tarvitse muuta kuin paperia, pensseli, mustetta ja vettä. Se on harrastus, joka on mahdollista kaikille ja kaiken ikäisille.

IKÄLUOKKA:

Lasten kanssa ilman kalligrian sääntöjä.
Nuoret sääntöjen kanssa.

PITUUS:

Riippuen ryhmän vaativuustasosta ja koosta, noin 1 h – 2h.
Pidempiäkin kertoja voi helposti luoda tekemällä kuvaharjoituksia.

TARVIKKEET:

A4 paperia, pensseleitä, mustetta tai vesivärejä

Japanin kulttuuri on tullut monelle lapselle tutuksi mangan ja animen kautta. Etenkin nuorisolle mangan lukeminen on yhtä normaalia kuin 80-luvulla Aku Ankan lukeminen oli. Moni ei silti huomaa kuvien sisällä ilmenevää japanin kieltä tai mangojen erikoista tapaa sisällyttää kalligrafiaa hahmojen taustalla. Kalligrafian harjoittelu auttaa usein huomaamaan kyseistä taidelajia oudoimmissakin paikoissa.

JAPANIN KIELEN LYHYT OPPI- MÄÄRÄ

Tässä menetelmäoppaassa käytetään kalligrafiasanastoa japanin alkuperäisen kielen mukaisesti, joten joitakin sanoja pitää selittää aluksi.

HIRAGANA:

Tätä kirjoitusmuotoa voisi verrata länsimaalaiseen kirjoittamiseen. Se toimii samalla tavalla, paitsi yksittäisten kirjainten sijaan käytetään melkein koko ajan tavuja. Vain vokaaleille ja konsonantille N on omat merkkinsä. Hiraganoja käytetään japaninkielisissä sanoissa.

KATAKANA:

Toisin kuin hiraganat, katakanoja käytetään Japanin ulkopuolelta tulevilla sanoissa. Kirjoitus ja lukeminen toimii täysin samoin kuin hiraganoilla, mutta merkit ja niiden käyttäminen on erilais-
ta.

KANJI:

Jos hiraganoja käytetään kuin länsimaalaisia kirjaimia luomaan tiettyssä järjestyksessä tietty sana, niin kanjit toimivat enemmän kuvien tapaan. Jokaisella kanjilla on oma merkityksensä, ja ne sisältävät hiraganoja. Otetaan suomenkielinen esimerkki:

Kirjoittaen: SYDÄN Merkki:

Hiragana: こころ

Kanji:

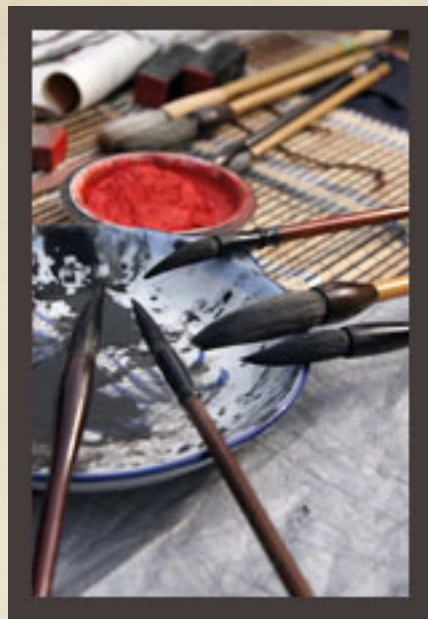
Tiesitkö?

Menneisyyden Japanissa hiraganat pehmeine viivoineen olivat naisten käyttämät runouden merkit ja kovalinjaiset katakanat kuuluivat miehille ja raha- sekä sota-raportteihin

JAPANILAINEN KALLIGRAFIA

Japanilainen kalligrafia tuo syvyyttä mihin tahansa japanin kulttuurin opiskeluun, tai ihan vain mangan lukemiseen. Kävellessä Japanin kaduilla törmää kalligrafiaan kylteissä, mainoksissa ja tuotteiden nimissä. Kalligrafiaa voi myös käyttää ilman sen suurempaa kiinnostusta Japanin kulttuuriin. Kieltä tosin joutuu pikkuisen oppimaan kuka tahansa kalligrafiaa kokeileva.

Taidekirjoitus sopii kaiken ikäisille. Pienempien lasten kanssa toiminta kannattaa pitää paljon vapaampana ja säännöistä ei tarvitse niin paljoa välittää. Nuorille säännöt yleensä tuovat toimintaan kiinnostavuutta ja sopivaa haastetta.

Normaalisti Japanissa kalligrafiassa käytetään mustekiveä ja – tikkua, sekä tietyn mallista pensseliä ja paperia. Mutta koska tämän menetelmän on tarkoituskin olla helposti lähestyttävä ja toteutettava, helpommin järjestettävillä tarvikkeilla pärjää aivan hyvin.

Välineinä voi käyttää myös kynää tai vaikkapa liitua, mutta kaikista parhaat tulokset saa melkein millä tahansa pensselillä ja värillä. Tämä menetelmäkirja painottuukin pensselillä tehtävään työhön.

Vesivärit toimivat hyvin musteen korvikkeena ja kopiopaperilla saa todella hyviä lopputuloksia, mutta nekään eivät välttämättä ole pakollisia.

Esimerkiksi ainoastaan pensseli ja vettä riittää, jos haluaa tehdä vesikalligrafiiaa

ulkona laattojen tai tiilien päällä.

Pienten lasten kanssa työskennellessä en suosittele käyttämään mustetta, sillä se tahraa ja on yleensä monien lasten mielestä tylsän värinen. Nuorten kanssa taas musteen käyttö vahvistaa japanilais-ta tunnelmaa.

Kirjoituksen suunnalla ei ole väliä. Voit yhtä hyvin kirjoittaa vasemmalta oikealle kuin ylhäältä alaskin, miten haluat. Myöskään kirjoituksen koolla ei ole väliä. Mitä isompaa haluat, sen suurempi pensseli on suositeltavaa.

Kalligrafiamestari Sashida Takefusa näyttää mallia siitä miten isojakin kanjeja voi helposti tehdä.

KALLIGRAFIAN PERUSSÄÄNNÖT

Japanilaisessa kalligrafiassa on kahta erilaista kirjoitusmerkkiä: kanji ja hiragana. Kirjoituksessa on monia eri tyytlejä, mutta pysymme pääluokassa tai toisin sanoen normaalissa kalligrafias-
sa, eli Kaishussa. Ulkomaisissa sanoissa käytettävät katakanat eivät kuulu kalligrafian piiriin. Parhain tulos tulee, kun pitelee pensseliä pystysuoraan ja käsi on irti piirrosta-
sosta. Silloin on helpointa maalatessa vaihdella eri voimakkuuden tasoja pensseliä painamalla. (ks. kuva) Pensseli olisi hyvä kostuttaa musteella tai valitsemallaan värillä mahdollisimman märeksi. Kuitenkaan ei niin paljon että pensseliä pidettäessä kirjoitusasennossa pystysuoraan sieltä tippuisi nestettä. Jos pensseli on liian kostea, kosketa kärjellä hellästi väriä pitävää astiaa niin että liika neste valuu takaisin astiaansa.

Pensseliä ei kannata painaa kovinkaan paljoa, sillä silloin kirjoitukseen ilmenee tummempia ja vaaleampia viiruja. Kirjoituksessa koukkujen, kulmien ja vasemman kaarteen kanssa lievästi paineen kasvattaminen ennen suunnan vaihtamista lisää kirjoitukseen aidon kalligrafian kirjoituksen tyylin.

Yksi tärkeimmistä säännöistä kalligrafiassa on, että kesken sanan ei oteta lisää

mustetta tai väriä pensseliin. Tästä syystä on aina jokin osa kalligrafiateoksessa, jossa ei ole yhtä voimakkaasti mustetta kuin muualla.

Kirjoittaessa pitäisi pyrkiä muistamaan tietty kirjoitusjärjestys. Kanjeja ja hiraganoja ei piirretä ihan missä vaan järjestyksessä. Toki jos tekijät ovat pieniä lapsia, järjestys ei ole maailman tärkein asia. Järjestys olisi silti hyvä kokeilla muistaa, ennen kuin antaa periksi, sillä aidon näköisiä kirjoitinmerkkejä on vaikea tehdä eri järjestyksessä kuin siinä missä ne on tarkoitettua tehtäväksi. Jokaisella kanjilla ja hiraganalla on oma kirjoitusjärjestys, mutta ne suurimmilta osin noudattavat samoja ohjeistuksia.

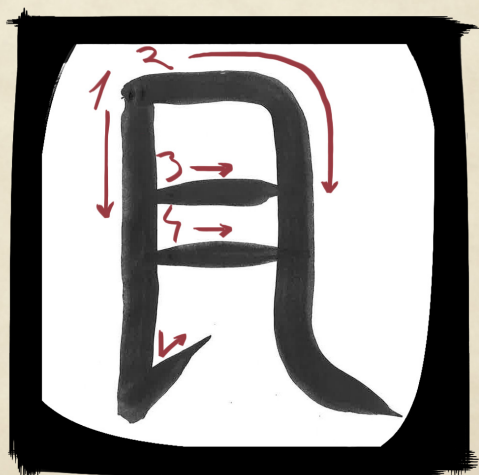
1. Vasemmanpuoleisin tai ylin kirjoite-
taan ensin, oli kyse merkin eri osasta tai
kanjin viivasta.

2. Pystyviiva ennen vaakaviivaa tai
pistettä. Vaikka pystyviivan vasemmalla
puolella olisikin piste, niin pystyviiva
tulee silti aina ensin. Tähän muutos, jos
vaakaviiva on pystyviivan yläpuolella.

3. Jos ylimmäinen vaakaviiva yhdistyy
oikealla puolellaan pystyviivaan, ne eivät
ole kaksi erillistä viivaa vaan yksi ja sama
viiva 90 asteen kulmassa.

4. Pisteet tulevat kirjoitukseen yleensä
viimeisinä.

5. Kirjoituksessa on erilaisia pisteitä, koukkuja ja kaarteita, jotka on otettava huomioon kirjoittaessa.

Koukut piirretään siihen viivaan mistä ne lähtevät ja kaarteet ovat erilaisia riippuen siitä kumpaan suuntaan ne kaartuvat.

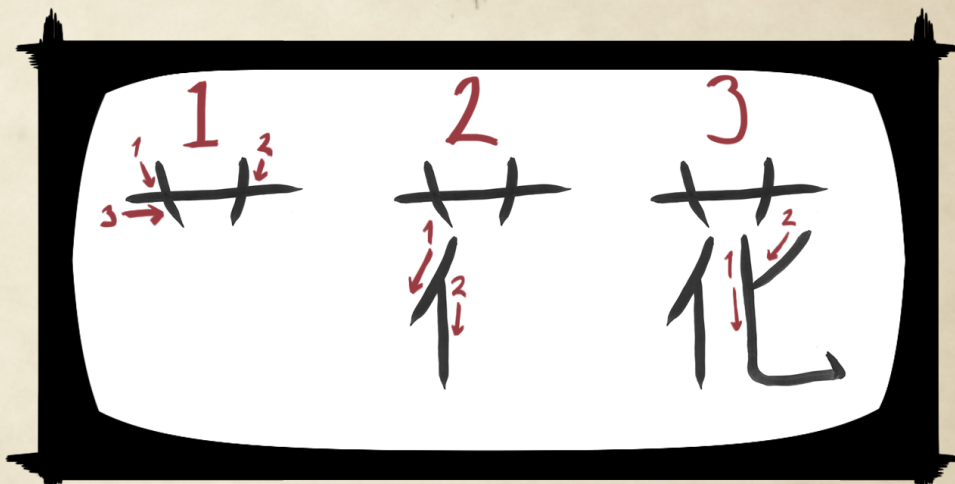
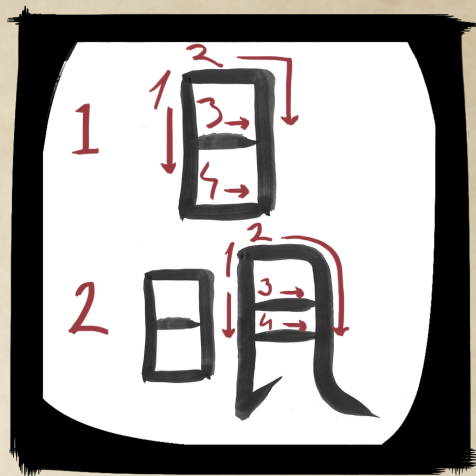

Pisteissä suunta voi merkitä sanan tarkoituksen vaihtumista.

Vasempaan suuntaan piirtäessä kaarretta pitää pensselin pysähtyä pieneksi hetkeksi ja sitten jatkaa matkaa vähän aikaa jyrkempään suuntaan. Tuloksena on paksumpi kohta, joka kapenee nopeasti. Oikealle kaarteen voi tehdä vapaasti.

6. Jos katsoo kanjia, huomaa että se on joskus tehty kuin eri osissa. Ja se on totta. Muista aina tehdä vasemmanpuoleiset tai päällimmäiset osat ensin.

Nämä ovat yleisiä sääntöjä kirjoitukseen ja poikkeuksia löytyy monia, joten jos löydät internetistä kanjin, jonka kirjoitusohjeet ovat eri tavalla kuin tässä kirjassa, niin kannattaa uskoa Internetiä.

Ennen mustekyniä....

Mangaa on tehty jo vuosisatoja. Aluksi ei ollut mangaa varten erityisesti valmistettuja mustekyniä, vaan sarjakuvat piirrettiin kalligrafiapensseillä.

あ a	か ka	さ sa	た ta	な na	は ha	ま ma	や ya
い i	き ki	し shi	ち chi	に ni	ひ hi	み mi	
う u	く ku	す su	つ tsu	ぬ nu	ふ fu	む mu	ゆ yu
え e	け ke	せ se	て te	ね ne	へ he	め me	
お o	こ ko	そ so	と to	の no	ほ ho	も mo	よ yo

OMIEN NIMIEN KIRJOITTAMINEN

Normaalisti Japanissa ulkomaalaiset nimet kirjoitetaan katakanoilla, mutta kalligrafias-
sa voidaan käyttää hiraganoja.

Yllä oleva taulukko on listaus hiraganoista. Tässä muutama lukuohje: Aivan ensimmäinen rivi, missä lukee ”A, KA, SA” ja niin edelleen on jokaisen pystysuoran kirjain-
merkkirivistön nimi. Eli jos puhutaan NA-rivistä, on kyse pystyrivistä, jossa on kaikki
kirjaimella N alkavat tavumerkit. Paitsi totta kai yksittäinen kirjain N, joka näkyikin
yksinään yhdellä rivillä.

ら	わ		が	ざ	だ	ば	ぱ
ra	wa		ga	za	da	ba	pa
り			ぎ	じ	ぢ	び	ぴ
ri			gi	ji	ji	bi	pi
る			ぐ	ず	づ	ぶ	ぷ
ru			gu	zu	zu	bu	pu
れ			げ	ぜ	で	べ	ぺ
re			ge	ze	de	be	pe
ろ	を	ん	ご	ぞ	ど	ぼ	ぽ
ro	o	n	go	zo	do	bo	po

音言金剛其女面

Näiden lisäksi etenkin suomalaisissa nimissä käytetään muokkailtua va-riviä. Käyttöön otetaan A-riviltä kirjain U, johon lisätään heittomerkit (ks esimerkki). Sen jälkeen riip-puen tavusta, lisätään siihen sopiva pikkukirjain.

Pikkukirjaimen on oltava puolet muiden merkkien kirjainkoosta.

VA - rivistö

ヴァ va ヴィ vi ヴュ vu ヴェ ve ヴォ vo

Ja sitten nimien kirjoitteluun! ☺

Japanilaisessa kielessä ei ole joidenkin vokaalien ja N-kirjaimen lisäksi enempää yksittäisiä kirjaimia, joten joissakin nimissä joudutaan käyttämään tiettyjä tavuja rivillä.

Esimerkiksi:

Iiris → Iirisu eli I-I-RI-SU

いいりす

Maarit → Maaritsu eli MA-A-RI-TSU

まありっ

Kaksoiskonsonanteissa käytetään pientä TSU-merkkiä, joka on puolet muiden hiraganojen koosta.

Esimerkiksi:

Pekka eli PE-TSU-KA

ぺっ か

HUOM! Jos merkkiä ei muista kirjottaa pienempänä, siinä oikeasti tulee lukemaan ”Petsuka” Pekan sijaan, joten olkaa huolellisia kaksoiskonsonantin omaavien nimien kanssa.

Ainut poikkeus kaksoiskonsonanttisäännössä on kirjain N. Koska sillä on oma merkki hiraganamerkistössä, TSU-merkin sijaan voi käyttää vain yksinkertaisesti merkkiä N.

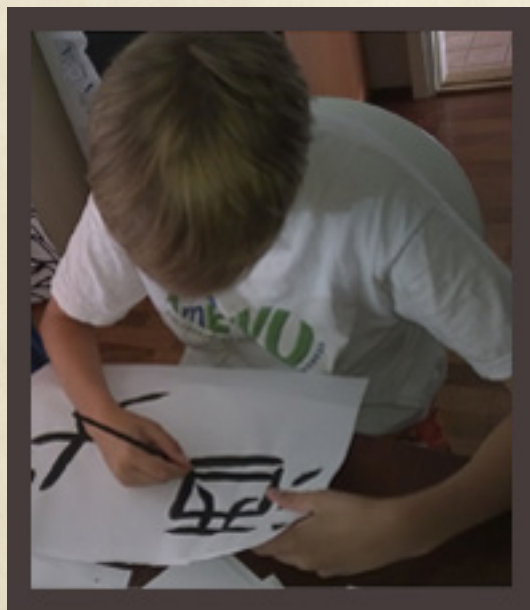
Esimerkiksi:

Hanna eli HA-N-NA

はんな

Loppujen lopuksi vaikka nimet kirjoitetaankin vaikka ”Iirisu”, ”Maaritsu” tai ”Petsuka” niin japanilaisittain ne lausutaan samoin kuin suomalaisittain.

kya	きゃ	kyu	きゅ	kyo	きょ
sha	しゃ	shu	しゅ	sho	しょ
cha	ちゃ	chu	ちゅ	cho	ちょ
nya	にゃ	nyu	にゅ	nyo	にょ
hya	ひゃ	hyu	ひゅ	hyo	ひょ
mya	みゃ	myu	みゅ	myo	みょ
rya	りゃ	ryu	りゅ	ryo	りょ
gya	ぎゃ	gyu	ぎゅ	gyo	ぎょ
ja	じゃ	ju	じゅ	jo	じょ
bya	びゃ	byu	びゅ	byo	びょ
pya	ぴゃ	pyu	ぴゅ	pyo	ぴょ

HIRAGANOJEN KÄYTTÖ KALLIGRAFIASSA

Hiraganoja käytetään kuin normaaleja kirjaimia. ”Akarui” sanaa kirjoitattaessa etsitään sopivat merkit ja sitten suoraan kirjoittamaan.

Ylläolevat merkit ovat kombinaatiohiraganoja, jollainen VA-rivikin on. Toinen kirjainmerkki on jo valmiiksi tuttu pikkumerkki, joka pitää muistaa kirjoittaa puolet pienempänä kuin muut merkit.

Näitä käytetään sanoihin, joihin ei ole yksittäistä tavumerkkiä olemassa, kuten ”Kyoshi-rou” tai ”Jyoobu”

KANJIEN KÄYTTÄMINEN KALLI- GRAFIASSA

Toisin kuin ulkomaalaisissa nimissä, joissa on mahdollisuus kirjoittaa vain hiraganoilla, melkein kaikki japanilaiset sanat voi kirjoittaa joko kanjeilla tai hiraganoilla. Hiraganat toimivat samoin kuin miten ne lausutaan, mutta kanjeissa jokaisella sanalla on oma merkki.

1. Jotkin sanat toimivat vieläpä niin että niihin pitää lisätä enemmän kuin yksi kanji, jotta sama merkitys tulee. Esimerkiksi Japani on japaniksi kirjoitettuna ”Nihon”. Hiraganoilla se on helppo kirjoittaa, jos katsoo vain hiraganojen taulukkoa ja kirjoittaa kolme tarvittavaa merkkiä, mutta kanjeissa käytetään kah-
ta eri merkkiä:

Ni eli 日 sekä HON eli 本, jotka erikseen kirjoitettuna tarkoittavat päivää ja kirjaa. Suoraan kanjeista kääntäen Japani onkin siis päiväkirja. Oikeasti japanilaiset eivät kuitenkaan asu päiväkirjassa, vaan maassa nimeltä ”Nihon”.

日本

2. Toinen erikoinen kohta japanin kielessä on samoja hiraganoja käyttävät kanjit. Sana ”kami” tarkoittaa jumalaa japanin kielessä, mutta jos käyttää eri kanjia, voi se tarkoittaa myös joko paperia tai hiuksia. Sama asia sanalla ”hashi” joka kanjista riippuen tarkoittaa joko syömäpuikkoja, siltaa tai nenää. Jos ei varo, saattaa vahingossa kirjoittaa ”minun siltaani kutittaa” tai ”nenäni katkesi syödessäni riisiä”.

Otetaan asiasta Suomen kieleen sopiva esimerkki:

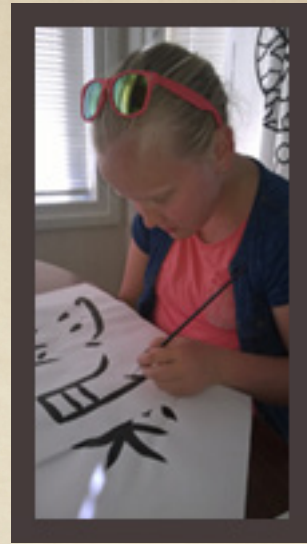
Tekstillä: KUUSI

Merkkinä#1:

Mutta jos käytetään eri merkkiä, niin koko sanan tarkoitus on erilainen:

Merkkinä#2: 6

Samalla tavalla lausuttu, mutta tarkoitus täysin eri, sillä sitä vastaava merkki tarkoittaa eri asiaa.

Sopivia sanoja etsiessä kannattaa käyttää Kanjisanakirjaa, joka löytyy hyvin varustelluista kirjakaupoista noin viidelläkymmenellä eurolla. Kirja ei ole pakollinen, sillä olen pärjännyt hyvin Internetin avustuksellakin. Sieltä löytää monia sivustoja, jossa on jopa ohjeistuksetkin eri kanjien kirjoitukseen ja piirtojärjestykseen. Monesti sivut ovat hyvin muuttuvia joten monet kirjoittamistani linkeistä voivat vanhentua pian. Yksi hyvä on tähän mennessä ja tulevaisuudessa ollut Wikipedian englanninkieliset sivut sekä Google. Kirjoita hakukenttään vain etsimäsi sana englanniksi ja lisää sana ”kanji” perään. Silloin saa Googlen kuvahausta helposti etsimänsä kanjin ja Wikipedian sivuilta voi löytää jopa piirto-ohjeet kanjin kanssa.

RYHMÄN KANSSA TOIMINEN

Vaikka kalligrafiassa on hyvin paljon sääntöjä, ja se vaikuttaa hyvin ankaralta niin itse tekeminen on hyvin hauskaa. Tämän menetelmäoppaan tarkoitus ei suinkaan ole asettaa rajoja lasten monimuotoisuudelle. Itse olen antanut ryhmille ohjeet ja sitten sanakirjat, joista he ovat voineet valita haluamansa sanat. Sen jälkeen olen antanut tarvikkeet ja antanut jokaisen valita omat värinsä ja taustansa mielensä mukaan. Olen puuttunut toiminta ainoastaan antaakseni neuvoa ongelmatilanteissa tai korjatakseen oikeinkirjoitusta tai käden asentoa. Pienempien lapsien kanssa en ole välttämättä puuttunut ollenkaan. Suurimman osan ajasta moni tekijä oli värikkäämpi kuin paperinsa, etenkin jos toiminta oli päiväkotii-ikäisille, mutta se ei menoa koskaan haitannut ja kaikki olivat ylpeitä kun osasivat japanin kieltä.

Toiminnassa mielestäni kaikista säännöistä huolimatta tärkein pointti on muistaa hauskanpito. Jos ryhmä ei halua sääntöjä vaan haluaa taiteilla ilman sen suurempia sääntöjä, niin se pitää hyväksyä ja keskittyä sen sijaan vapaaseen sananluontiin ja luovuuteen toiminnassa. Mutta vaikka lapsi haluaakin toimia kaikkien sääntöjen mukaan, on muistettava että kalligrafia on vuosien harjoitte-

lun vaativa taidelaji. Etenkin ensimmäistä kertaa kokeilevat eivät voi millään saada haluamaansa tulosta tuosta vaan ja tarvitsevat siksi rohkaisua ja kannustusta.

Itse muutaman vuoden kyseistä taidetta harrastaneena voin sanoa, että kannattaa tehdä merkkejä muutamia kertoja uudestaan, sillä ensimmäinen kerta ei koskaan onnistu. Turhautumista kannattaa odottaa, ja siihen on hyvä varautua juuri erilaisilla kirjoituksen kuvitelmatekniikoilla, joita on laitettu seuraavaan kappaleeseen.

Menneisyydessä...

Manga ennen teollistumista oli hyvin erilaista nykyiseen verrattuna. Yhdysvalloista tulleiden sarjakuvien vaikuttamana manga muuttui nykyiseen muotoonsa. Tässä esimerkki "Hokusai" -nimisestä mangasta.

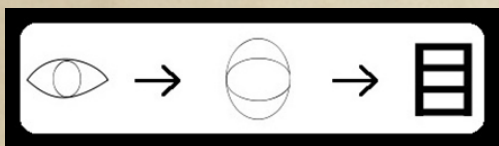

KUVAHARJOITUKSIA

Monet kanjeista ovat kuvaavia kanjeja ja niille on oma syynsä miltä ne näyttävät. Siitä voi luoda hyviä harjoitteita lapsille ennen kanjien tekemisen aloittamista. Osaatko arvata seuraavan kanjin:

Merkin kehittymisen historia voi auttaa arvaamaan merkityksen:

Silmähän se on, lausutaan ”me”.

Toinen hyvä esimerkki on ”tsubasa” eli siipi/siivet.

Eikö merkki näytäkin ihan ihmiseltä, jonka siivet näkyvät pään takaa?

Hiukan erikoisempi esimerkki on hevo-

sen kanji:

Ei kerro paljoa? Katso vaikka näin: Neljä pistettä ovat jalkoja ja pitkälle alas kurottava viiva koukkuineen huiskiva häntä. Niitä ylempi osa on selkeästi tuullessa heiluva harjas.

Entäpä sitten tämä merkki?

Se on yksi merkki, joka koostuu kahdesta eri merkistä. Yksinään ylempi merkkiosa on ”den” eli pelto ja alin merkkiosa on ”chikara” eli voima. Yhdessä ne muodostavat sanan ”otoko” eli mies. Merkki juontaa juurensa varhaisen Japanin aikoihin, kun miehet voimakkaina ja raavaina työskentelivät riisipelloilla.

Tai ”akarui” eli kirkas?

Taas kaksiosainen merkki, jonka osat erikseen tarkoittavat ”hi” eli päivä tai aurinko sekä ”tsuki” eli kuu tai kuukausi. Kuu sekä aurinko ovat kirkkaita ja yhdessä etenkin. Yhdessä ne siksi muodostavatkin kanjin ”kirkas”.

”HENOHENOMOHEJI”

Henohenomoheji on hyvin suuntäyteinen sana, mutta toimii hauskana harjoituksena nuoremmille ryhmille ja miksei vanhemmillekin tekijöille. Hiraganoista kirjoitetaan naama.

Normaalisti käytetään he-tavuja kulma-karvoina ja suuna, no-tavuja silminä, mo-tavua suuna ja ji-tavua kasvojen ulkomuotona. Siitä muodostuu silloin kasvojen nimikin ”henohenomoheji”.

Harjoituksen tarkoituksena on siis tehdä oma naama merkeistä.

Ryhmien kanssa toimiessa olen antanut jokaisen tehdä asiat vähän toisin. He saavat itse keksiä naamansa nimen ja käyttää mitä merkkejä ikinä haluavatkaan käyttää japanin kielestä. Kanjit ovat myös sallittuja. Lopuksi jokaisella on oma kasvojensa nimi, jotka voivat joillakin innokkailla olla jopa kolmisenkymmentä tavua.

23

23

23

月

Kuu - Tsuki

山

Vuori - Yama

鬼

Demoni - Oni

水

Vesi - Mizui

人

Ihminen/Henkilö - Hito

力

Voima - Chikara

火

Tuli - Ka

秋

Syksy - Aki

小
猫
心
明

Pieni - Chiisai

Aurinko/Päivä - Nichi

Kissa - Neko

Sydän - Kokoro

Samurai - Samurai

Kirkas - Akarui

Kevät - Haru

春
日
愛
侍

狼

Susi - Ookami

和

Rauha - Heiwa

忍者

Ninja - Ninja

犬

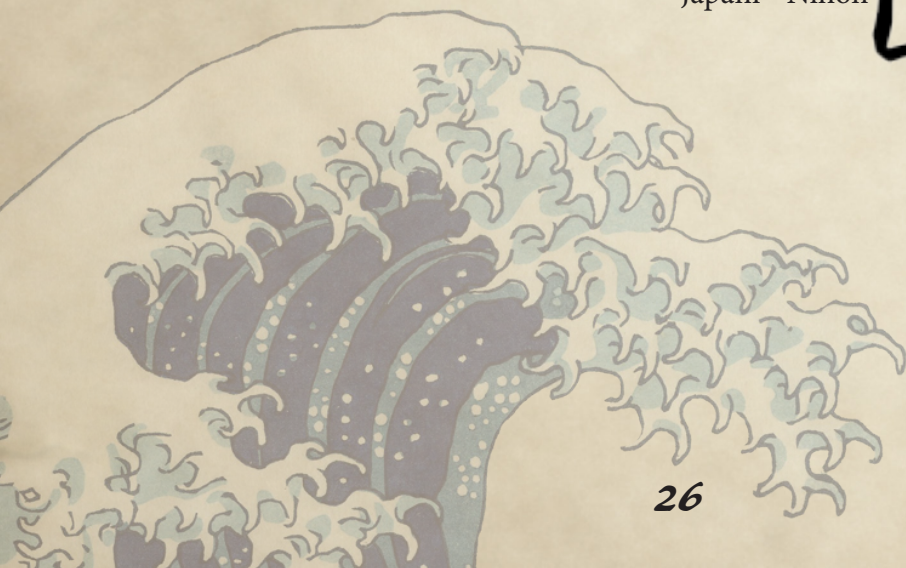
Koira - Inu

大

Iso - Ookii

日本

Japani - Nihon

Käsinkirjoittamisen taito on vähitellen rapistumassa tietokoneiden yleistyessä. Lasten ja nuorten joukoissa mangan ja anime ovat suurin Japanilaisen kulttuurin ilmenemismuoto. Sen vuoksi moni on kiinnostunut oppimaan lisää Japanista ja sen kulttuurista.

Japanilainen kalligrafia –menetelmässä lapset ja nuoret pääsevät kokeilemaan heille eksoottista Japanilaista taiteenmuotoa käsinkirjoittamisen ohella. Samalla voidaan oppia vähän japanin kieltä kuvaharjoitteiden kautta, tai syventää Japanin kulttuurin tietoja ja taitoja.

www.lastenkulttuuri.fi